

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ

12ο Μήνυμα

**Πνευματικές Αρχές, Μαθήματα Ζωής και Ιερές Προειδοποιήσεις
σχετικά με την Απόλαυση της Καλής Γης,
όπως Φαίνονται μέσα από Πέντε Κύρια Πρόσωπα στο Α΄ και Β΄ Σαμουήλ**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Α΄ Σαμ 2:27-30, 35, 3:21, 12:3-5, 23,
18:1-4, 23:16-18, 9:1-2, 17, 13:13-14, 15:19, 23, 16:1, 12-13,
30:6β-10, 26:19β, Β΄ Σαμ 11:1-27

I. Υπό τον Ηλεί, το παλιό Ααρωνικό ιερατείο είχε γίνει τετριμμένο και εξασθενημένο (Α΄ Σαμ 2:12-13). Έτσι, ο Θεός θέλησε να κάνει μια νέα αρχή για την επίτευξη της αιώνιας οικονομίας Του:

- A. Πρέπει όλοι να απορρίψουμε οποιαδήποτε κοινοτοπία, παλαιότητα, χλιαρότητα και υπερηφάνεια, αλλά και να κρατήσουμε τον εαυτό μας άδειο, ανοιχτό, φρέσκο, καινούργιο, ζωντανό και νέο με τον Κύριο. Χρειάζεται να γίνουμε ένα με την επιθυμία Του να είμαστε ένα με τον Χριστό, γεμάτοι και διακατεχόμενοι από τον Χριστό, ώστε να ζούμε τον Χριστό για την οργανική οικοδόμηση του Σώματός Του—Απ 3:15-22, Λκ 18:17, Φιλ 3:7-14, Γαλ 1:15-16, 2:20, 4:19, Εφ 4:16.
- B. Κατά τις ημέρες του Ηλεί, ο λόγος του Θεού ήταν σπάνιος. Η ομιλία του Θεού είχε σχεδόν χαθεί (Α΄ Σαμ 3:1). Στο ιερατείο το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνει ένας ιερέας είναι να μιλά για τον Θεό (Εξ 28:30). Ο ιερέας πρέπει να έχει στενή σχέση με τον Θεό, να είναι ένα με τον Θεό, να γνωρίζει την καρδιά του Θεού, και να μιλά την ξεχωριστή και υγιή διδασκαλία της αιώνιας οικονομίας του Θεού (Α΄ Τιμ 1:3-4, 6:3).
- Γ. Ο Ηλεί δίδαξε τον Σαμουήλ να λέει στον Κύριο, «Μίλησε, Κύριε· επειδή, ο δούλος σου ακούει». Προκειμένου να μιλάμε για τον Κύριο και να είμαστε ένα με Αυτόν, για να εκτελέσουμε την αιώνια οικονομία Του, θα πρέπει πρώτα να εκτιμούμε την ομιλία Του και να την ακούμε προσεχτικά, έτσι ώστε να μπορέσουμε να γνωρίσουμε την επιθυμία και την προτίμηση του Θεού—Α΄ Σαμ 3:9-10, 21, Ησ 50:4-5.
- Δ. Ο Ηλεί περιφρόνησε το ιερατείο καθώς πειθάρχησε επιπόλαια τους δύο πονηρούς γιους του (Α΄ Σαμ 2:28-29). Αυτό προκάλεσε την τραγωδία που αποτέλεσε το τέλος της ιστορίας του, έβαλε τέλος στην απόλαυσή του από την καλή γη, και προκάλεσε την εξασθένηση του ιερατείου στη θεία αποκάλυψη, δηλαδή της ομιλίας για τον Θεό. Σήμερα χρειάζεται να μάθουμε από τον Ηλεί να έχουμε υψηλή εκτίμηση για όλα όσα μας έχει δώσει ο Θεός στην ανάκτησή Του.

II. Ο Σαμουήλ ήταν πιστός στον Θεό σε όλες τις θέσεις και τα αξιώματα που του έδωσε:

- A. Όντας Λευίτης, υπηρέτησε τον Θεό για όλη του τη ζωή. Όντας Ναζηραίος, τήρησε την αφιέρωσή του χωρίς καμία αποτυχία (Α΄ Σαμ 2:35). Όντας ιερέας και προφήτης, μίλησε για τον Θεό με ειλικρίνεια και ξεκίνησε το αξίωμα της προφητείας, για να αντικαταστήσει το εξασθενημένο ιερατείο στη θεία αποκάλυψη. Όντας κριτής, έμεινε πιστός στον Θεό και δίκαιος προς τον λαό, βάζοντας τέλος στο αξίωμα των κριτών και καθιερώνοντας το αξίωμα της βασιλείας προκειμένου να αλλάξει την εποχή, για την εκπλήρωση της οικονομίας του Θεού.
- B. Όντας εκείνος που συνεργάστηκε με τον Θεό για την εκτέλεση της οικονομίας Του (Ιω 5:17, Β΄ Κορ 6:1α), ο Σαμουήλ καθιερώθηκε ως προφήτης του Γιαχβέ, ώστε να μιλάει γι' Αυτόν καθώς άκουγε τον λόγο Του (Α΄ Σαμ 3:9-10, 20-21). Πρέπει να ασκούμαστε αδιάλειπτα για να έχουμε ένα αντί να ακούμε τι λέει το Πνεύμα στις εκκλησίες (Απ 2:7). Επιπλέον, χρειάζεται να ακολουθούμε το πρότυπο της Μαριάμ, η οποία «κάθισε κοντά στα πόδια του Κυρίου και άκουγε τον λόγο του» (Λκ 10:38-42):

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΣΑΛΛΩΣΗ

12ο Μήνυμα (συνέχεια)

1. Η Μαριάμ κάθισε κοντά στα πόδια του Κυρίου Ιησού και κανενός άλλου. Δεν υπάρχει καμία μέθοδος που να είναι καλύτερη από το να ερχόμαστε στον Κύριο, κάθε στιγμή, για να Τον αγαπάμε, να τον λατρεύουμε, και να έχουμε αδιάλειπτη κοινωνία μαζί Του, μένοντας στην παρουσία Του.
 2. Η Μαριάμ κάθισε κοντά στα πόδια του Κυρίου. Ταπεινώθηκε προκειμένου να ακούσει την ομιλία του Κυρίου και να λάβει την ευλογία Του. Το να έχουμε ταπεινοφροσύνη δεν σημαίνει να μειώνουμε τον εαυτό μας, αλλά να αγνοούμε και να καταργούμε τον εαυτό μας, θεωρώντας τον ένα τίποτα.
 3. Η Μαριάμ κάθισε. Όσοι είναι πολυάσχολοι σε σημείο που τους αποσπάται η προσοχή από το να επικεντρώνονται στην παρουσία του Κυρίου, έχουν περιπλανώμενο νου και ανισόρροπες σκέψεις. Πρέπει να σταματήσουν τον εαυτό τους, ώστε να περνάνε προσωπικό χρόνο με τον Κύριο σε καθημερινή βάση.
 4. Η Μαριάμ άκουγε τον λόγο του Κυρίου. Τα λόγια που ο Κύριος μιλά σε μας είναι πνεύμα και ζωή (Ιω 6:63). Το γεγονός ότι η Μαριάμ άκουγε τον λόγο του Κυρίου έδωσε στον Κύριο την ευκαιρία να επικοινωνεί με αυτήν και να παρέχει τον εαυτό Του μέσα της, ώστε να μπορέσει η Μαριάμ να κερδίσει τον ίδιο τον Κύριο.
- Γ. Ο Σαμουήλ απολάμβανε τον κλήρο της καλής γης στο έπακρο για όλη τη ζωή του. Έτσι, με την έννοια της Καινής Διαθήκης, μπορούμε να πούμε ότι δεν υπήρχε κανένα ψεγάδι στην απόλαυσή του από τον Χριστό. Το μοναδικό ψεγάδι στην ιστορία του Σαμουήλ ήταν ότι διόρισε τους δύο του γιούς ως κριτές ανάμεσα στους γιους του Ισραήλ—Α΄ Σαμ 8:1-3:
1. Οι άδικοι οδοί των γιών του Σαμουήλ ήταν σε αντίθεση με την αγνή και δίκαια οδό του πατέρα τους καθ' όλη τη ζωή του (Α΄ Σαμ 12:3-5, 23). Έτσι, έδωσαν αφορμή στον λαό να ζητήσει από τον Σαμουήλ να διορίσει έναν βασιλιά, για να τους κρίνει όπως όλα τα έθνη (Α΄ Σαμ 8:1-7). Επομένως, οι γιοι του Σαμουήλ δεν πρέπει να θεωρούνται ως κριτές ανάμεσα στον λαό του Ισραήλ (Πραξ 13:20), ενώ ο πατέρας τους, ο Σαμουήλ, πρέπει να θεωρείται ως ο τελευταίος κριτής.
 2. Ανθρωπίνως, ο Σαμουήλ έκανε λάθος σε αυτό το ζήτημα, όμως αυτό το λάθος βοήθησε τον Θεό να διαχειριστεί την κατάσταση ανάμεσα στον λαό, φέρνοντας το αξίωμα της βασιλείας για την εκπλήρωση της οικονομίας Του.
- III. Ο Ιωνάθαν αγάπησε τον Δαβίδ και έκανε συνθήκη με αυτόν. Πρόβλεψε ότι ο Δαβίδ θα γίνει βασιλιάς και ότι η βασιλεία θα γίνει δική του—Α΄ Σαμ 18:1-4, 19:1-7, 20:8, 14-17, 41-42, 23:16-18:**
- A. Η πρόθεση του Σαούλ ήταν να κρατήσει τη βασιλεία για τον Ιωνάθαν. Ωστόσο, ο Ιωνάθαν δεν ήταν πρόθυμος να λάβει τη βασιλεία, αλλά αναγνώρισε ότι ο Δαβίδ έπρεπε να βρίσκεται στον θρόνο.
 - B. Ο Ιωνάθαν έπρεπε να μιλήσει στον πατέρα του γι' αυτό, και έπειτα να αφήσει τον πατέρα του, για να είναι μαζί με τον Δαβίδ. Στην τυπολογία, αν ο Ιωνάθαν είχε ακολουθήσει τον Δαβίδ, θα υποδήλωνε τους πιστούς που ακολουθούν τον Χριστό σήμερα και Του δίνουν τα πρωτεία—Κολ 1:18β, Απ 2:4.
 - Γ. Ο Ιωνάθαν έχασε τη σωστή και επαρκή απόλαυση του κλήρου του, από την καλή γη που υποσχέθηκε ο Θεός, λόγω της αποτυχίας του να ακολουθήσει τον Δαβίδ, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, εξαιτίας της φυσικής του στοργής για τον πατέρα του. Παρόλο που ο Ιωνάθαν συνειδητοποίησε ότι ο Δαβίδ έμελλε να γίνει βασιλιάς, έμεινε με τον πατέρα του και, ως τραγικό αποτέλεσμα αυτού, υπέφερε την ίδια κατάληξη με τον πατέρα του, πεθαίνοντας μαζί του στη μάχη—Α΄ Σαμ 31:2-6.

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ

12ο Μήνυμα (συνέχεια)

- Δ. Ο Ιωνάθαν στεκόταν ανάμεσα στον Σαούλ και τον Δαβίδ, ανάμεσα σε δύο διακονίες. Έπρεπε να είχε ακολουθήσει τη δεύτερη διακονία, αλλά επειδή η σχέση του με την πρώτη διακονία ήταν πολύ βαθιά, δεν μπορούσε να απαλλαχτεί:
1. Σε κάθε εποχή ο Κύριος έχει ιδιαίτερα πράγματα που θέλει να επιτυγχάνει. Έχει τις δικές Του ανακτήσεις και τα δικά Του έργα να κάνει. Η συγκεκριμένη ανάκτηση και το έργο που κάνει σε μία εποχή αποτελεί τη διακονία εκείνης της εποχής—βλ. Γεν 6:13-14.
 2. Ο Δαβίδ ήταν ο διάκονος της εποχής του με τη διακονία της εποχής του (Πραξ 13:21-22, 36α). Στην Παλαιά Διαθήκη, ο Νώε είχε τη διακονία της εποχής του για να χτίσει την κιβωτό. Ο Μωυσής είχε τη διακονία της εποχής του για να χτίσει τη σκηνή. Ο Δαβίδ και ο Σολομώντας είχαν τη διακονία της εποχής τους για να χτίσουν τον ναό.
 3. Ο διάκονος της εποχής με τη διακονία της εποχής διαφέρει από τους τοπικούς διακόνους. Ο Λούθηρος ήταν διάκονος της εποχής του, όπως και ο Ντάρμπι ήταν επίσης διάκονος της δικής του εποχής. Προκειμένου να φτάσουμε στη διακονία της παρούσας εποχής, χρειάζεται να δούμε το όραμα. Η Μιχάλ ήταν παντρεμένη με τον Δαβίδ, αλλά δεν είδε τίποτα. Είδε μονάχα την εξωτερική κατάσταση του Δαβίδ, και δεν μπόρεσε να την αντέξει. Ως αποτέλεσμα, έμεινε πίσω—Β΄ Σαμ 6:16, 20-23.
 4. Στην Καινή Διαθήκη η διακονία του Κυρίου Ιησού είναι να οικοδομεί την εκκλησία ως το Σώμα του Χριστού (Μτ 16:18). Οι πολλοί χαρισματικοί άνθρωποι που παράχθηκαν στην ανάληψη του Κυρίου έχουν μόνο μία διακονία, ήτοι, να διακονούν τον Χριστό για την οικοδόμηση του Σώματος του Χριστού, που είναι η εκκλησία. Αυτή η οικοδόμηση δεν επιτυγχάνεται άμεσα από τους χαρισματικούς αγίους, αλλά απ' όλους τους αγίους που έχουν καταρτιστεί από αυτούς (Εφ 4:11-12, 16).
 5. Στην οικοδομική διακονία του Θεού υπάρχουν εκείνοι που αναλαμβάνουν τα ηνία σε κάθε εποχή. Είθε ο Κύριος να ανοίξει τα μάτια μας για να δούμε ότι, εφόσον είμαστε ζωντανοί, θα πρέπει να είμαστε Χριστιανοί. Εφόσον είμαστε Χριστιανοί, θα πρέπει να εισέλθουμε στη διακονία του Κυρίου σε αυτή την εποχή.
 6. Χάρη στο έλεος του Θεού, μπορεί κάποιος άνθρωπος να δει και να έρθει σε επαφή με τη διακονία της εποχής. Ωστόσο, είναι κάτι εντελώς διαφορετικό, κάποιος να βρει το θάρρος να εγκαταλείψει τις προηγούμενες διακονίες για να εισέλθει στην παρούσα διακονία του Θεού—βλ. Α΄ Σαμ 14:1-46, Β΄ Σαμ 6:16, 20-23.
 7. Η διακονία της εποχής διακονεί την παρούσα αλήθεια στον λαό του Θεού. Στην Β΄ Πέτρου 1:12 η «παρούσα αλήθεια» μπορεί να αποδοθεί και ως η «σύγχρονη αλήθεια». Κάθε εργάτης του Κυρίου θα πρέπει να ρωτήσει ενώπιον του Θεού ποια είναι η παρούσα αλήθεια—Μτ 16:18, Εφ 4:15-16, Απ 2:7, 11, 17, 26-29, 3:5, 12, 21, Ψλ 48:2, Απ 19:7-9, 21:2.

IV. Ο Σαούλ εξελέγη από τον Θεό και χρίστηκε από τον Σαμουήλ για να γίνει βασιλιάς του Ισραήλ—Α΄ Σαμ 9:1-2, 17, 10:1, 24:

- A. Ο Σαούλ όμως δεν υπάκουσε τον λόγο του Θεού, τουλάχιστον δύο φορές, χάνοντας έτσι το αξίωμα του βασιλιά και τη βασιλεία του (Α΄ Σαμ 13:13-14, 15:19, 23, 28:17-19). Όταν ο Σαούλ δεν υπάκουσε τον Θεό στο Α΄ Σαμουήλ 15, στην πραγματικότητα εξεγέρθηκε εναντίον Του.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΣΑΛΛΩΣΗ

12ο Μήνυμα (συνέχεια)

- B. Σε αυτό το κεφάλαιο ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ, «Η απείθεια είναι σαν το αμάρτημα της μαγείας· και το πείσμα, σαν την ασέβεια και την ειδωλολατρία» (Α΄ Σαμ 15:23). Το να κάνει κάποιος μαγεία σημαίνει να έχει επαφή με πονηρά πνεύματα. Αυτό που έκανε ο Σαούλ, όταν εξεγέρθηκε εναντίον του Θεού, ήταν σαν το αμάρτημα της μαγείας. Δεν υποτάχθηκε στον Θεό, αλλά πράγματι έγινε εχθρός του Θεού. Ως αποτέλεσμα, έχασε το αξίωμα του βασιλιά.
- Γ. Το τραγικό τέλος του Σαούλ οφειλόταν εξ ολοκλήρου στο γεγονός ότι δεν σχετίστηκε άμεσα με την οικονομία του Θεού. Ο Θεός, θέλοντας να οικοδομήσει τη βασιλεία Του ανάμεσα στον εκλεκτό λαό Του, είχε φέρει τον Σαούλ στην οικονομία Του. Ωστόσο, αντί να συμμετάσχει στην οικονομία του Θεού και να συνεργαστεί, ο Σαούλ ήταν εγωιστής και σφετερίστηκε τη βασιλεία του Θεού για να οικοδομήσει τη δική του μοναρχία. Ήταν γεμάτος με σκέψεις για το αξίωμα της βασιλείας, ακόμη και σχετικά με το πώς θα τον διαδεχόταν ο γιος του—Α΄ Σαμ 20:31.
- Δ. Σχετικά με αυτό ο Σαούλ ήταν εντελώς εγωιστής και άδικος. Τελικά ο Θεός εγκατάλειψε τον Σαούλ και τον απέκοψε, απομακρύνοντας τη βασιλεία απ’ αυτόν (Α΄ Σαμ 15:28). Επειδή ο Σαούλ εγκαταλείφθηκε από τον Θεό, έμεινε μόνος του, σαν ορφανός, χωρίς καμία πρόνοια για βοήθεια για τις δυσκολίες που θα ερχόντουσαν.
- Ε. Λόγω του εγωισμού του Σαούλ, ο λαός του Ισραήλ υπέστη ήττα και σφαγιάστηκε στη μάχη με τους Φιλισταίους, όπως και ο Σαούλ με τους γιους του. Η φιλοδοξία του Σαούλ για την απόκτηση της βασιλείας για τον εαυτό του και τον γιο του, καθώς και η ζήλια του για τον Δαβίδ, στέρησαν και απέβαλαν απ’ αυτόν την απόλαυση της καλής γης που είχε υποσχεθεί ο Θεός—Α΄ Σαμ 20:30-34.
- ΣΤ. Ο ομαδικός θάνατος του Σαούλ, των τριών γιων του, αλλά και του οπλοφόρου του, αποτέλεσαν τη δίκαια κρίση του Θεού σε εκείνον που είχε εξεγερθεί εναντίον Του, που Τον είχε σφετεριστεί, και που είχε γίνει ο εχθρός Του (Α΄ Χρ 10:13-14). Από το τραγικό τέλος του Σαούλ πρέπει να μάθουμε να σταυρώνουμε τη σάρκα μας και να απαρνηόμαστε τον εγωισμό μας—το συμφέρον μας και την ιδιοτέλειά μας (Γαλ 5:24, Μτ 16:24, Φιλ 2:3).
- Ζ. Η καταγραφή της άθλιας κατάληξης του Σαούλ αποτελεί μια ισχυρή προειδοποίηση για όλους όσους υπηρετούν στη βασιλεία του Θεού, για να μην κάνουν κανένα αυτόνομο έργο και καμία κατάχρηση στη βασιλεία του Θεού. Δεν πρέπει να είμαστε σαν τον Σαούλ, προσπαθώντας να χτίσουμε μια «μοναρχία» για τον εαυτό μας. Αντιθέτως, θα πρέπει όλοι να κάνουμε το μοναδικό έργο της οικοδόμησης της βασιλείας του Θεού, που είναι το Σώμα του Χριστού—Α΄ Σαμ 31:1-13.
- V. Ο Δαβίδ εκλέχτηκε και χρίστηκε από τον Θεό μέσω του Σαμουήλ, για να γίνει βασιλιάς του Ισραήλ—Α΄ Σαμ 16:1, 12-13:**
- A. Αφού ο Δαβίδ σκότωσε τον Γολιάθ, επαινέθηκε από τις γυναίκες του Ισραήλ ως ανώτερος από τον Σαούλ (Α΄ Σαμ 18:7). Ωστόσο, όσον αφορά τον Δαβίδ, δεν υπάρχει καμία υπόνοια ότι έγινε περήφανος ή φιλόδοξος για το αξίωμα του βασιλιά. Όταν ο Δαβίδ ήταν κάτω από τη δοκιμασία του διωγμού του Σαούλ, εγκρίθηκε ως κατάλληλος για να εκτελέσει την οικονομία του Θεού, καθιερώνοντας τη βασιλεία του Θεού επί της γης.
- B. Όταν ο Δαβίδ ήταν υπό τον διωγμό του Σαούλ, είχε δύο ευκαιρίες να συντρίψει τον Σαούλ. Ωστόσο, ο Δαβίδ δεν το έκανε αυτό επειδή φοβόταν τον Θεό, θεωρώντας ότι ο Σαούλ ήταν ο χρισμένος του Θεού. Αυτό υποδεικνύει ότι ο Δαβίδ διατήρησε μια καλή τάξη στη βασιλεία του Θεού—Α΄ Σαμ 24, 26, βλ. Ρωμ 12:3.

Α΄ ΚΑΙ Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ

12ο Μήνυμα (συνέχεια)

- Γ. Χωρίς αμφιβολία, ο Δαβίδ έμαθε πολλά καθώς δεν εκδικήθηκε αλλά απαρνήθηκε τον εαυτό του, για την εκπλήρωση του σκοπού του Θεού, με βάση το γεγονός ότι ήταν άνθρωπος σύμφωνα με την καρδιά του Θεού—Α΄ Σαμ 13:14α.
- Δ. Ο Δαβίδ ήταν το τυπικό πρότυπο ενός γνήσιου γιου του Ισραήλ με την απόλαυση της καλής γης, που ο Θεός υποσχέθηκε και έδωσε στον εκλεκτό Του λαό. Εμπιστεύτηκε τον Θεό και περπάτησε με τον Θεό, σύμφωνα με την κυριαρχία Του, την καθοδήγηση και την οδηγία του Θεού, σε όλες τις δοκιμασίες του. Ο Δαβίδ προσδοκούσε να παραμείνει στην καλή γη, συμμετέχοντας στην κληρονομιά του Θεού και υπηρετώντας τον Θεό—Α΄ Σαμ 17:36-37, 23:14-16, 30:6β-10, 26:19β.
- Ε. Η ειλικρινής εμπιστοσύνη του Δαβίδ στον Θεό, καθώς και η πιστή πορεία του με τον Θεό, τον έκαναν πλήρως ικανό να απολαμβάνει την καλή γη σ΄ έναν υψηλό βαθμό, ακόμη και όσον αφορά το αξίωμα του βασιλιά, σύμφωνα με την καρδιά του Θεού, με τη βασιλεία που έμελλε να γίνει η βασιλεία του Θεού επί της γης. Ο Δαβίδ ήταν ένα με τον Θεό. Ό,τι ήταν δικό του ήταν και του Θεού. Ό,τι ήταν του Θεού ήταν και δικό του. Ο Δαβίδ και ο Θεός είχαν μόνο μία βασιλεία. Αυτός ο άνθρωπος απολάμβανε στο έπακρο την καλή γη, που συμβολίζει τον Χριστό.
- ΣΤ. Μετά τον θάνατο του Σαούλ, «ο πόλεμος ανάμεσα στην οικογένεια του Σαούλ και την οικογένεια του Δαβίδ διάρκεσε πολύ. Και ο μεν Δαβίδ προχωρούσε ενδυναμούμενος· ο οίκος, όμως, του Σαούλ προχωρούσε εξασθενούμενος» (Β΄ Σαμ 3:1). Ο Δαβίδ καθιερώθηκε από τον Θεό ως βασιλιάς, και η βασιλεία του ανυψώθηκε, για χάρη του λαού του Θεού, του Ισραήλ (Β΄ Σαμ 5:6-25). Επιπλέον, «ο Δαβίδ προχωρούσε, και μεγαλυνόταν, και ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ήταν μαζί του» (Β΄ Σαμ 5:10). Αυτό υποδεικνύει ότι ο Δαβίδ είχε την παρουσία του Θεού.
- Ζ. Σε οποιοδήποτε ζήτημα, εάν δεν έχουμε την εσωτερική αίσθηση ότι ο Κύριος είναι μαζί μας, θα πρέπει να δώσουμε προσοχή και να αναθεωρήσουμε την οδό μας (Α΄ Σαμ 16:14). Στην ανάκτηση του Κυρίου, κάθε φορά που κάνουμε κάτι, πρέπει να νοιαζόμαστε για την αίσθηση της παρουσίας του Κυρίου. Όλοι πρέπει να μάθουμε να νοιαζόμαστε για δύο θέματα: την εσωτερική παρουσία του Θεού και την εξωτερική επιβεβαίωση στο περιβάλλον μας (βλ. Β΄ Σαμ 5:11-12).
- Η. Επιπλέον, όλοι χρειάζεται να μάθουμε από τον Δαβίδ, από την αρνητική πλευρά, όπως και από τη θετική. Ο πόθος της σάρκας αποτελεί ένα ολέθριο στοιχείο που μπορεί να μας καταστρέψει. Αν ένας τόσο ευσεβής άνδρας όπως ο Δαβίδ παρασύρθηκε, πώς μπορούμε να ξεφύγουμε εμείς;—Β΄ Σαμ 11:1-27, βλ. Β΄ Τιμ 2:22, Α΄ Κορ 6:13, 18:
1. Ανεξάρτητα από τα επιτεύγματα στην πνευματική μας αναζήτηση, είναι πιθανόν οποιοσδήποτε από μας να διαπράξει μια τέτοια αμαρτία. Πρέπει να διαβάσουμε αυτή την ιστορία με σοβαρότητα, όντας στην παρουσία του Θεού. Αυτή η ιστορία μας προειδοποιεί ότι η λαγνεία της σάρκας αποτελεί ένα σοβαρό ζήτημα. Ο Δαβίδ μπήκε στον πειρασμό απλά με μία ματιά, αλλά τότε δεν κατάφερε να κάνει εγκράτεια.
 2. Όλοι οι άγιοι, ιδιαίτερα οι νέοι, πρέπει να εξετάζουν τις καρδιές τους και να έχουν «μεγάλους στοχασμούς καρδιάς», ώστε να μην ακολουθήσουν ποτέ την οδό της λαγνείας της σαρκός (Κρ 5:15-16). Χρειάζεται να προσευχόμαστε, «Κύριε Ιησού, Σε αγαπώ, Σε χρειάζομαι, Σε λαμβάνω». Αν προσευχόμαστε έτσι, ο Κύριος θα είναι ο Σωτήρας μας και η δυναμική μας σωτηρία. Όντας ο πνευματικός Χριστός, Αυτός μας σώζει, μας συντηρεί, και μας προστατεύει από τη μόλυνση αυτής της εποχής, ώστε να μπορέσουμε να κρατήσουμε τη δόξα που έχουμε αποκτήσει.

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΣΑΛΛΩΣΗ

12ο Μήνυμα (συνέχεια)